

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2013. évi július hó 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérlete miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011. évi október hó 14. napján kihirdetett 2.B.401/2010/24. számú **ítéletét megváltoztatja**, a vádlott terhére rótt bűncselekmény a Btk.166.§./1/ bekezdés, 16.§. szerinti emberölés büntette kísérletének minősül.

Ezért 3 /három/ év börtönre és 3 /három/ év közügyektől eltiltásra í t é l i .

Az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege 208.875.- /Kettőszáznyolcezer-nyolcszázhetvenöt/ Ft.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3.000.- /Háromezer/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott köteles felhívásra az államnak megfizetni.

Indokolás:

A Győr- Moson- Sopron Megyei Bíróság 2.B.401/2010/24. szám alatti ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérletében (Btk. 170. § (1) bekezdés (6) bekezdés). Ezért 2 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a bűnjelként lefoglalt bozótágó kés elkobzásáról és kötelezte a vádlottat 215.875.- Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a minősítés megváltoztatása, cselekménye emberölés büntette kísérletekénti minősítése, valamint hosszabb tartamú végrehajtandó szabadság főbüntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést. Fellebbezését azzal indokolta, hogy a vádlotti tudati állapotának megítélése jelen ügyben különösen jelentős a tárgyi és alanyi tényezők értékelésével. vádlott ugyanis úgy nyilatkozott, hogy annyira ittas volt ami miatt

„filmszakadás" következett be nála, gondolkodni sem tudott. Ugyanakkor tisztában volt vele, milyen sérülést okozhat a machetával. A vádlott cselekményét mivel ittassága önhibából eredt, úgy kell megítélni mintha józanul követte volna el. A vádlott egy különösen veszélyes eszközt bozótívágó kést vett magához, hogy „megbeszélje az ügyet" sértettel. Ezt megelőzően olyan kijelentéseket tett, hogy „ az éjszakát nem éred meg, mert megöllek". Miután társa **sértettet** kihívta a lakásból a vádlott ezzel az eszközzel támadt rá, legkevesebb 3-4 suhintással célózta a vele szemben álló sértett fejét, aki próbált elhajolni, de sikerült mégis megvágni a fejét, nyakát, mellkasát. Ezek közül különösen a nyakat ért sérülés esetében áll fenn a közvetlen életveszélyes sérülés, illetve halálos eredmény bekövetkezésének lehetősége. A vádlottat a bűncselekmény elkövetésében a harag, a bosszú vezérelte, személyiségzavarának jellemzői: lobbanékonyság, szűklátókörűség, gyenge frusztrációtűrési és az öntörvényűség felszínre kerültek. A fenti tényezőkből meg lehet ítélni a vádlott elkövetéskori tudati állapotát, mely átfogta a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, és ebbe belenyugodva cselekedett. Mindezek miatt a vádlott az emberölés büntettének kísérletét követte el, ezért vele szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés főbüntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása szükséges és indokolt.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.280/2011/1.-I. számú átiratában az ügyész fellebbezést fenntartotta azzal, hogy a részbeni megalapozatlanságot az iratok tartalma alapján indítványozta kiegészíteni. Álláspontja szerint a megyei bíróság az igazságügyi orvosszakértő véleményének a tárgyaláson tett szóbeli kiegészítését nem tette a tényállás részévé, ebből következően nem is minősítette helyesen a terhelt cselekményét. A nyomozás során beszerzett igazságügyi orvosszakértői véleményt fogadta el a megyei bíróság teljes körűen, amelyet a tényállásba be is emelt. Ugyanakkor a tárgyaláson meghallgatott igazságügyi orvosszakértő akként nyilatkozott: „ ... verőeres vérzés, egy vérvesztéses sokk, ami kialakulhat, különös tekintettel arra, hogy a nyakon elszorítani nem is nagyon lehet ezeket a sérüléseket ... egy ilyen sérülés bekövetkezésekor a halál beállt ha feltételezzük, hogy a sérült nincs ellátva akkor percek alatt megtörténhet." A szakértő szóbeli előadásában már felmerült a halálos eredmény bekövetkezésének reális lehetősége is, ezt azonban a megyei bíróság a tényállás megállapításakor nem vette figyelembe, ezért tévedett. A tényállás ezen megalapozatlanságát a tárgyalási jegyzőkönyv tartalmának a tényállásba emelésével orvosolni lehet. Hivatkozott arra, hogy az ítélet tábla már több eseti döntésében állást foglalt, a nyakat ért eszközös támadások jogi megítélését illetően, amely gyakorlattal látszik szembemenni az elsőfokú bíróság ítélete. Indítványozta továbbá a tényállást kiegészíteni az ítélet indokolásában megjelölt vádlott testalkatára vonatkozó adatokkal.

A tényállásból a megyei bíróság helyesen következtetett a terhelt bűnösségére, álláspontja szerint tévedett a minősítést illetően. A szakértő által szóban kiegészített szakvéleményből következik, hogy a halálos eredmény bekövetkezésének reális

lehetősége volt és a bíróság által számba vett tárgyi oldali ismérvekből is ez a következtetés adódik. Abból, hogy a vádlott nem célzott suhintása elől a sértett elhajolt és ezért érték a sérülések máshol, mint ahová ezek irányultak, az következik, hogy a terhelt már nem volt képes befolyásolni a sérülések helyét és mértékét. A cselekményét ennek ellenére folytatta, jelezve ezzel, hogy belenyugszik a lehetséges következményekbe. Mivel a halálos eredmény is reálisan szerepelhetett ezek között, és ezt a terhelt tudatának is át kellett fognia a cselekmény helyes minősítése emberölés büntettének kísérlete.

A büntetés kiszabási tényezők pontosítását szükségesnek tartotta annyiban, hogy a terhelt személyiségzavarát nem lehet enyhítő körülményként értékelni, mert az elmebetegség szintjét nem érte el, és még csak nem is befolyásolta a vádlott beszámítási képességét. A kiszabott büntetés mértékét eltúlzottan alacsonynak találta, ezért indítványozta a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának felemelését, a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzését és közügyek gyakorlásától eltiltását.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az írásbeli indítványát fenntartotta, azt azzal egészítette ki, hogy a vádlott korábbi kijelentései, melyben megöléssel, fejlevágással fenyegette a sértettet, nem szó szerint értendők, azonban a vádlott lelki állapotára, dühére utaknak, arra, hogy bántalmazni akarta a sértettet. Az egyik sérülés a nyakán érte a sértettet és a bőrfelszín alatti érképletek elhelyezkedése miatt a halálos eredmény bekövetkezésének reális lehetősége volt. A 2013. július 1. napjával hatályba lépett 2012. évi C. törvény az új Btk. hatályba lépésére tekintettel indítványozta, hogy az ítélet tábla az új Btk. szabályait alkalmazza a vádlott vonatkozásában, mert a hatályos szabályok szerint a szabadságvesztés büntetés 2/3-ának letöltése után feltételes kedvezményrel szabadulhat a vádlott.

A védő a másodfokú nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Véleménye szerint a megyei bíróság a bizonyítékokat összességükben is értékelte az ítéletet a büntetőjog szabályai alapján hozta meg. Az elsőfokú ítélet tartalmazza, hogy a vádlott szándéka mire irányult, hátrált a sértett elől, kapkodva végezte a kaszáló mozdulatokat. A vádlott nyilatkozatából kiindulva még testi sértést sem kívánt okozni. Egyértelmű emberölési szándékra a vádlott által kifejtett magatartásból következtetni nem lehet, a sértett is látta a vádlottnál lévő eszközt, ennek ellenére folytatta felé a közeledést.

A vádlott csatlakozott a védőjéhez az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Az ügyészi fellebbezés és főügyészségi indítvány megalapozott.

Az ítélet tábla a fellebbezésre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdéséből következően az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, olyan eljárási hibát amely az érdemi felülbírálat akadályát képezhette volna nem vétett. Kihallgatta a vádlottat a sértettet, a vádlott cselekményét észlelő tanúkat, ismertette az orvosszakértői véleményt az igazságügyi orvosszakértőt a tárgyaláson kihallgatta. A tárgyalás anyagává tette a helyszíni fényképeket egyéb szükséges okiratokat, így az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat feltárta. Osztotta ugyanakkor az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészség álláspontját a tényállás részbeni megalapozottsága vonatkozásában, ezért a Be. 352. § (1) bekezdése a.) pontjára figyelemmel a tényállást az iratok tartalma alapján kiegészíti azzal, hogy a sértett nyakának jobb oldalán a csecsnyúlvány vonalában 4 cm-es hosszanti irányú sérülés tájékán a bőr alatt fut a nyaki verőér és annak sérülése egy verőeres vérzés, vérvesztéses sokk kialakulását eredményezhette, különös tekintettel arra, hogy a nyakon elszorítani nem is nagyon lehet ezeket a sérüléseket. Az artériákat kísérő vénák sérülése esetén pedig a légembólia veszélye az, ami életveszélyes állapot keletkeztethet. Az ilyen sérülés bekövetkezésekor a halál beállta, ha a sérült nincs ellátva, percek alatt megtörténhet. Ha artériás sérülés van percek alatt bekövetkezik a vérvesztéses sokk, ugyanígy a légembóliás is percek alatt kialakulhat.

Beemeli a tényállásba az ítélet tábla az elsőfokú ítélet 8. oldalán 7. bekezdésből azt, hogy a vádlott vékony testalkatú, kb. 63 kg és 168 cm magas.

Pontosítja továbbá a tényállást azzal, hogy a vádlott 2010. február 28.-án reggel 9-kor ivott 3 db dobozos fél literes sört, 11 órakor 3 cl vodkát, majd egy nagy fröccsöt, 12 óra 30 körül egy nagy fröccsöt, mindeközben egy szendvicset evett. Ezt követően egy krinolint, hurkát, valamennyi szaloncukrot evett, majd megivott 3 cl vodkát, 2 nagy fröccsöt, majd ezt követően még 3 fröccsöt és a kocsmában további 1 üveg fél literes sört.

Fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás pontos és a bizonyítás anyagának megfelelő.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett és helytállóan indokolta, hogy a tényállást miért vádlott, sértett, **1. tanú** vallomása, az orvosszakértő véleménye, a helyszíni szemle és egyéb bizonyítékok alapján állapította meg. A bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, azok mérlegelése körében logikai hibát nem vétett, azonban a főügyészség helyesen mutatott rá, hogy a tényállás megállapítása körében figyelmen kívül hagyta az igazságügyi orvosszakértőnek a tárgyaláson előadott szakvélemény kiegészítését. Az ítélet tábla ezért, a szakértő tárgyalási megállapításait a tényállásba beemelte. A vádlott ittasságára részletesen

nyilatkozott a nyomozás során, melyet a megyei bíróság részben rögzített a tényállásban azonban az iratok tartalma alapján az pontosításra került, és a sértett, valamint a vádlott közti erőfölény megállapítására a másodfokú bíróság a tényállásba beemelte a sértett testalkatával kapcsolatos ténymegállapításokat az indokolás más részéből. Az ekként kiegészített tényállás megalapozott és a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A helyes tényállásból alappal vont le következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére, de a terhére megállapított bűncselekmény minősítése nem helytálló. Az elsőfokú bíróság alappal hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság 15. irányelvében foglaltakra, mely iránymutatást ad az ölésre, vagy egészségsértésre irányuló elkövetői tudattartalom megismerésére. Az alanyi és tárgyi tényezők értékelésekor azonban a megyei bíróság nem volt figyelemmel arra az állandóan követett bírói gyakorlatra, hogy az önhibából leittasodót és ennek következtében tudatzavar állapotában bűncselekményt elkövetőt olyannak kell tekinteni, mint akinek a beszámítási képessége teljes. A minősítés körében a tárgyi oldal beható vizsgálata alapján kell eldönteni azt, hogy az alanyi oldal teljessége esetén a magatartás miként minősülne. (EBH 2004.1102)

A tárgyi oldal elemeit az elsőfokú bíróság nagyrészt helyesen tárta fel. Megalapozottan mutatott rá, hogy a vádlott által használt eszköz élet kioltására is alkalmas, tekintettel arra is, hogy ez a bozótívágó kés igen nagy pengehosszúsággal rendelkezik. Az elkövetés körülményeit, módját vizsgálva azonban az elsőfokú bíróság következtetése nem helytálló.

A megállapított tényállás szerint a vádlott legkevesebb négy alkalommal suhintott a sértett irányába, aki derék és felsőtest mozdulatokkal hajolt el a vágások elől. Ezen kitérő manőverek ellenére is a sértett orrtőtől az ajakpír közepéig húzódó 3-4 mm mély egyenes szélű vágott sebzést, a nyak jobb oldalán 4 cm hosszúságú bőrsebzést és a jobb kulcscsont felett egy 3 cm hosszúságú szintén felületes bőrsebzést szenvedett. Utolsó suhintó mozdulatával a vádlott a sértett jobb tenyerébe csapott bele, amely a tényállásban megállapított jobb kéz ötödik ujjának alappercén 2 cm hosszúságú 2-3 mm mély egyenes szélű vágott sebzést illetve a jobb tenyéren a II.- V. ujj külső széléig 4-6 mm mély egyenes szélű vágott sebzést okozott. Az elkövetési magatartás tehát folyamatos, ismétlődő jellegű volt, és ahogy az elsőfokú bíróság a tényállásban megállapította a súlyosabb sérülések elmaradása a sértett kitérő, elhárító magatartásának következménye volt. Nem megalapozott az az álláspontja, hogy a vádlott szándéka nem volt irányzott, kapkodva történt, mert a sértett sérüléseiből megállapítható, hogy a támadás iránya a sértett nyakának és fejének irányába történt. Az emberi test nyaki része ahogy a 15. irányelv, illetőleg az igazságügyi orvosszakértő is a tárgyaláson rámutatott életfontosságú szerveket tartalmaz és a sértett nyakának mélyebb vágása rövid idő alatt bekövetkező halálához vezethettek volna. Ezt a elsőfokú bíróság ítéletének 7. oldal első bekezdésében meg is állapította.

A vádlott a cselekmény elkövetését megelőzően tett kijelentéseit helyesen vizsgálta az elsőfokú bíróság és alappal következtetett arra, hogy a kocsmában a sértett megöléssel való fenyegetése önmagában részeg ember „hőbörgésének” tekinthető, azonban a vádlott ezt követő magatartásából az állapítható meg, hogy az 50 cm pengehosszúságú bozótvágó kést magához véve azért ment a sértett házához, hogy elégtételt vegyen a rajta esett sérelmen.

A vádlott tudatának át kellett fognia, hogy az által választott eszköz az élet kioltására alkalmas. Azt is tudnia kellett, hogy a sértett feje és nyaka irányába megvalósított suhintások az életfontosságú szervek sérülése bekövetkezésének reális lehetősége miatt alkalmasak a sértett életének kioltására. Az nem állapítható meg a vádlott terhére, hogy a sértett halálát kívánta volna, azonban a fenti tárgyi tényezők értékelése alapján az kétséget kizáróan rögzíthető, hogy abba belenyugodva cselekedett, hogy a sértett feje és nyaka irányába történt vágások a sértett halála bekövetkeztének reális lehetőségét magukba hordozták.

Az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a vádlott eshetőleges szándéka csak a sértett életének veszélyeztetésre terjedt volna ki a tárgyaláson kihallgatott szakértő véleménye miatt, amivel a tényállás kiegészítésre került, nem megalapozott. Az életveszélyt okozó testi sértés csak akkor lenne megállapítható a vádlott terhére, ha a szándéka csupán testi sértés előidézésére irányult volna és tudatában fel sem kellett volna merülnie a halálos eredmény bekövetkezése lehetőségének. A tárgyi oldal alapján ismérvei alapján azonban az állapítható meg, hogy a vádlottnak fel kellett ismernie az által alkalmazott eszköz veszélyességét, az elkövetési mód a sérülések helye miatt a halál bekövetkezésének reális lehetőségét és ezekben belenyugodva cselekedett. Az a tény, hogy nagyfokú ittassága miatt nem gondolta át ezeket, az önhibából eredő leittasodás miatt a korábban kifejtettek szerint nem értékelhető.

Mindezek miatt az ítélet tábla a vádlott cselekményét a Btk. 166. § (1) bekezdése szerinti emberölés büntette Btk. 16. §-a szerinti kísérletének minősítette.

Az ügyészi indítványra tekintettel a Btk. 2. § alapján az ítélet tábla vizsgálta, hogy a vádlott vonatkozásában az elbíráláskori büntetőjogszabályok kedvezőbb elbírálást tesznek-e lehetővé. Helytállóan hivatkozott a fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen arra, hogy a vádlott vonatkozásában a feltételes szabadságnak az elbíráláskor hatályos rendelkezései kedvezőbbek a vádlottra, mert szabadságvesztés 2/3-ának letöltése után feltételes szabadságra bocsátható szemben az elkövetéskor hatályos Btk. szerinti 3/4-el. Megállapítható ugyanakkor az is, hogy az elkövetéskor, 2010. február 28. napján hatályos Büntetőtörvénykönyv még nem tartalmazta a büntetés kiszabás körében a középértékűből történő kiindulást. Az ítélet tábla úgy ítélte meg, hogy a középértékű szabályai miatt a terhelttel szemben jelentősebb,

hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabására kerülne sor, ezért az elbíráláskori jogszabályok nem tesznek kedvezőbb elbírálást lehetővé, különös tekintettel arra, hogy a vádlott büntetés végrehajtási intézetben kifejtett pozitív magatartása megalapozhatja a szabadságvesztés büntetés egyel enyhébb fokozatban történő meghatározását a bv. bíró által, így a feltételes kedvezmény sem hátrányosabb a vádlott terhére.

A minősítés változtatása folytán új büntetés kiszabása vált szükségessé.

A büntetés kiszabása körében irányadó tényeket nagyrészt helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság azonban az ítéletábla mellőzi a különösen veszélyes eszköz alkalmazását a súlyosító körülmények közül, miután ez a minősítés megállapítása körében is értékelésre kerül, így annak súlyosító körülményként való figyelembe vétele kétszeres értékelés tilalmába ütközne. Mellőzi továbbá az enyhítő körülmények közül a vádlott büntetlen előéletére történő hivatkozást, mert fiatal felnőtt kora értékelésre került és az állandó bírói gyakorlat szerint tekintettel arra, hogy a fiatal felnőtt kor rendszerint büntetlen előélettel társult, ez már értékelésre került. Nyomatékos enyhítő körülmény ugyanakkor a cselekmény kísérleti szakban maradása, illetve a bűncselekmény elkövetése óta eltelt időmúlás.

A vádlott terhére megállapított bűncselekmény büntetési tétele 5-15 évig terjedő szabadságvesztés büntetés. Az ítéletábla azonban az enyhítő körülmények nagyobb számára és nyomatékára tekintettel lehetőséget látott a vádlott javára a különös részi büntetési tételkerettől egyel enyhébb büntetési tétel alkalmazására, ezért a szabadságvesztés büntetés tartamát a Btk. 87. § (2)bekezdés b.) pontja alkalmazásával a rendelkező rész szerinti tartamban határozta meg a Btk. 43. § a.) pontja alapján. Az így kiszabott szabadságvesztés büntetés igazodik a vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához és személyében levő társadalomra veszélyességhez és megfelelően szolgálja a speciális és generális prevenciós célokat. A vádlott kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményt követett el, amely miatt az ítéletábla úgy találta, hogy méltatlan a közügyek gyakorlásában való részvételre, ezért a Btk. 53-55.§ -ai alapján a rendelkező rész szerint eltiltotta a közügyektől.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a bűnügyi költség összegét tévesen határozta meg, mert a sértett elővezetési költségét is elszámolta bűnügyi költségként, amelynek a megfizetésére a B.401/2010/20. számú végzésével a sértettet kötelezte. Ezért a bűnügyi költség összegét a másodfokú bíróság pontosította.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat az ítéletábla nem érintette.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

A fentiekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, annak egyebekbeni helybenhagyása a Be. 371. § (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2013. július hó 9. napján

Dr.Kovács Tamás sk.	Dr.Széplaki László sk.	Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és a Győr- Moson- Sopron Megyei Bíróság 2.B.401/2010/24. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2013. július 9. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül kiadó